

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 13 stycznia 2014 r. , 26 lutego 2014 r. , 10 kwietnia 2014 r. , 01 lipca 2014 r. , 08 września 2014 r. , 03 listopada 2014 r. , 17 grudnia 2014 r. , 10 lutego 2015 r. , 20 marca 2015 r. , 27 kwietnia 2015 r. i 03 czerwca 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

K. Ż. , syna R. i S. z d. R. , urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że :

I. w okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...) , ul. (...) , wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie , jednak nie mniej niż 15 razy R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy ,uzyskując w ten sposób korzyść majątkową w wysokości 40 złotych za 1 gram ,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

II. w dniu 29.08.2013 r. w L. , woj. (...) wbrew przepisom ustawy z o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci marihuany o ogólnej wadze 0,08 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

1. Oskarżonego K. Ż. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I. zarzutów uznaje za winnego tego że w okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...) , wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił wielokrotnie , jednak nie mniej niż 15 razy R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 1 gram każdorazowo za co otrzymywał od R. K. (1) kwotę 40 złotych za 1 gram to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego K. Ż. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II zarzutów i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. Ż. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu K. Ż. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawieszona wyrok orzeczonej wobec oskarżonego K. Ż. w pkt. 3 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby;
5. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego K. Ż. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
6. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 61) pod pozycją 5 przez ich zniszczenie;
7. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 1 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego K. Ż. w kwocie 600 (sześćset) złotych ;
8. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócić oskarżonemu K. Ż. dowody rzeczowe wskazane w wykazie dowodów rzeczowych (k. 61) pod pozycją 3 i 4 ;
9. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego K. Ż. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 390 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) w tym opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 1160 /13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. Ż. to znajomi R. K. (1) . W okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...), ul. (...) oskarżony K. Ż. sprzedawał R. K. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy . Oskarżony K. Ż. w okresie 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 w L., po wcześniejszym telefonicznym ustaleniu z R. K. (1) zostawiał w lesie przy ul. (...) w pustej paczce po papierosach substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1 grama , za którą R. K. (1) po zabraniu tej amfetaminy zostawiał w tym pudełku pieniądze .W okresie tym oskarżony K. Ż. działając w opisany wyżej sposób nie mniej niż 15 razy udzielił R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 15 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 40 złotych . R. K. (1) odbierając substancję psychotropową w postaci amfetaminy zamówioną telefonicznie od oskarżonego K. Ż. , a następnie przez niego dostarczoną w umówione miejsce i pozostawiona do obioru , nie zawsze dysponował odpowiednią kwotą pieniędzy by ją zostawić dla oskarżonego . Z tego tytułu R. K. (1) był winny oskarżonemu K. Ż. kwotę 200 zł . Amfetaminę zalicza się do substancji psychotropowych z grupy II-P zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.).

W dniu 29 sierpnia 2013 r . w toku przeszukania posesji przy ul. (...) na której mieszkał oskarżony K. Ż. znaleziono torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego o ogólnej wadze 0,08 grama netto (40-41 i k. 47-48) . Znaleziony w toku przeszukania u oskarżonego K. Ż. suszu roślinny o wadze 0,08 grama netto został podany badaniu na narkoteście do badania środków odurzających w postaci marihuany – przy użyciu odczynnika KN REAGENT . Po zamknięciu testera i zgnieceniu fiolek z odczynnikami znajdujących się wewnątrz testera substancje z tych fiolek zmieszała się z umieszczonym w testerze suszem roślinnym. Po wymieszaniu tych składników substancja zabarwiła się na kolor czerwony . Zgodnie z oznaczeniem widniejącym na testerze badana substancja stanowi środek odurzający w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) (k. 35-36) . Ziele konopi innych niż włókniste (marihuana) zaliczają się do środków odurzających z grupy I-N i IV-N zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.).

K. Ż. ma ukończone 29 lat, jest kawalerem , ma na utrzymaniu 1 dziecko, pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości ok. 2000 zł , był karany (k. 397) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego K. Ż. (k. 67-67v, k. 79 i k. 281), zeznań świadków : J. M. (k. 3 i k. 305), R. K. (2) (k. 122 i k. 318), R. K. (1) (k. 25-26 i k. 352-353) i A. P. (k. 402), protokołu przeszukania (k. 5-7 i k. 8-9), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 10- 11), protokołu oględzin (k. 14-15), potwierdzenia tożsamości (k. 27), protokołu oględzin (k. 29-31), protokołu zatrzymania osoby (k. 34), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 35- 36), protokołu przeszukania (k. 37-39 , k. 40-41), protokołu oględzin (k. 44-46 k. 47-48), wykazu dowodów rzeczowych (k. 61), tablicy poglądowej (k. 68), protokołu okazania (k. 69-71), karty karnej (k. 89-90), odpisu wyroku (k. 119), danych osobo-poznawczych (k. 120), odpisu wyroku (k. 193-196) i karty karnej (k. 397).

K. Ż. stanął pod zarzutami iż :

I. w okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...), ul. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie , jednak nie mniej niż 15 razy R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy ,uzyskując w ten sposób korzyść majątkową w wysokości 40 złotych za 1 gram to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

II. w dniu 29.08.2013 r. w L. , woj. (...) wbrew przepisom ustawy z o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci marihuany o ogólnej wadze 0,08 grama netto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżona K. Ż. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 67 i k. 79). Oskarżony K. Ż. w postępowaniu przygotowawczym podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił iż zna R. K. (1) z którym razem zażywał narkotyki w postaci amfetaminy , którą załatwiał R. K. (1). On zażywał z R. K. (1) narkotyki około raz na tydzień i razem składali się na tą amfetaminę . Oskarżony K. Ż. zaprzeczył by to on sprzedawał R. K. (1) amfetaminę . Oskarżony K. Ż. wskazał ponadto iż nie wie skąd wzięła się marihuana która została zabezpieczona na balkonie jego domu , może od sąsiada który ma hodowle (k. 67 -67v). Podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania oskarżony K. Ż. odmówił składania wyjaśnień (k. 79). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony K. Ż. nie przyznał się do popełnienia I czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia , przyznał się do II czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia oraz odmówił złożenia wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 281).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. Ż. w części w której wskazał iż znał R. K. (1) i kontaktował się z nim raz w tygodniu oraz że zażywa amfetaminę (k. 67 -67v). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej K. Ż. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka R. K. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. Ż. zwłaszcza co do faktu iż nie sprzedawał on w okresie objętym aktem oskarżenia substancji psychotropowej w postaci amfetaminy R. K. (1) oraz że ujawniona w dniu 29.08.2013 r. na balkonie jego domu marihuana nie należała do niego i nie wie sąd się ona tam wzięła . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. Ż. są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na pomniejszenie swojej winy. Na wstępie oceniając wyjaśnienia oskarżonego K. Ż. należy wskazać iż na rozprawie przyznał się on do popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii opisanego w pkt. II zarzutów aktu oskarżenia . Tym samym nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego K. Ż. iż nie wie do kogo należała marihuana znaleziona na balkonie jego domu . Ponadto należy zauważyć iż z zeznań świadka R. K. (1) wynika kategorycznie iż nabył on od oskarżonego K. Ż. łącznie nie mniej niż 15 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy płacąc za 1 gram kwotę 40 zł. Świadek R. K. (1) opisał sposób w jaki oskarżony K. Ż. dostarczał mu amfetaminę i w jaki sposób on za dostarczona amfetaminę płacił. Ponadto z zeznań świadka R. K. (1) nie wynika by wspólnie z oskarżonym K. Ż. zażywał amfetaminę (k. 25-26 i k. k. 352-353) . Fakty te potwierdzają protokoły oględzin telefonów komórkowych należących do świadka R. K. (1) (k. 29-31) i oskarżonego K. Ż. (k. 44-46) . Dodatkowo należy stwierdzić iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony K. Ż. przyznał iż zna R.

K. (1) i w tamtym okresie sam zażywał amfetaminę (k. 67-67v) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego K. Ż. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. M. (k. 3 i k. 305) , R. K. (2) (k. 122 i k. 318) , R. K. (1) (k. 25-26 i k. k. 352-353) i A. P. (k. 402) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym .

Z zeznań świadka J. M. – funkcjonariusza policji z KPP w L. wynika w jakich okolicznościach i z jakich powodów w dniu 26 sierpnia 2013 roku został zatrzymany R. K. (1) . Z zeznań tego świadka wynika iż tego dnia około godziny 19:00 zauważył wspólnie z st. sierż. P. B. skuter jadący po chodniku ul. (...) w C. . Kierowcą skutera był R. K. (1) . Po zatrzymaniu i przeszukaniu R. K. (1) ujawniono przy nim w lewej kieszeni spodni zawiniątko z białym proszkiem. Zabezpieczony proszek zbadano na testerze narkotykowym – wynik amfetamina o wadze 0,44 grama (k. 3 i k. 305) .

Z zeznań świadka R. K. (2) wynika iż na posesji przy ul. (...) należącej do jego matki rosły krzaki konopi , które się samoistnie rozsiewały . On nie zajmował się zbieraniem tych konopi ani ich suszeniem . Z zeznań świadka R. K. (2) wynika iż pozostaje w konflikcie sąsiedzkim z oskarżonym K. Ż. i jego rodziną (k. 122 i k. 318) .

Z zeznań świadka R. K. (1) wynika iż amfetaminę ujawnioną przy nim podczas zatrzymania przez policję w dniu 26 sierpnia 2013 r. nabył od oskarżonego K. Ż. . Świadek R. K. (1) wskazał iż oskarżonego K. Ż. poznał jakieś 3 miesiące wcześniej i przez ten okres kupił od oskarżonego łącznie 15 gram amfetaminy płacąc za 1 gram kwotę 40 zł . Oskarżony K. Ż. zaproponował mu by transakcje dokonywać w lesie w L. przy ul. (...). Za każdym razem przebieg transakcji był taki sam . Oskarżony K. Ż. zostawiał mu amfetaminę o wadze 1 grama w paczce po papierosach do której on następnie wkładał pieniądze za tą amfetaminę . Świadek R. K. (1) podniósł iż nie jest do końca rozliczony z oskarżonym K. Ż. za dostarczoną amfetaminę i jest mu winny kwotę 200 zł (k. 25-26) . Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek R. K. (1) potwierdził swoje zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym i dodatkowo wskazał iż nigdy bezpośrednio nie odbierał od oskarżonego K. Ż. amfetaminy , która zawsze była zostawiana w paczce po papierosach , którą wcześniej zamawiał telefonicznie na numer telefonu wskazany przez oskarżonego K. Ż. . By zamówić amfetaminę dzwonił do osoby którą w telefonie miał zapisana jako (...) i osobą tą był oskarżony K. Ż. . On dzwonił po amfetaminę do oskarżonego K. Ż. i policjanci również stwierdzili że kupował amfetaminę od oskarżonego (k. 352-353) .

Z zeznań świadka A. P. (poprzednio S.) – funkcjonariusza policji która przesłuchiwała w postępowaniu przygotowawczym R. K. (1) wynika kategorycznie iż nie ma możliwości by sugerowała R. K. (1) osobę od której nabywał narkotyki .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony K. Ż. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. I. zarzutów został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...) , wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił wielokrotnie , jednak nie mniej niż 15 razy R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 1 gram każdorazowo za co otrzymywał od R. K. (1) kwotę 40 złotych za 1 gram to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. .

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) stanowi , iż karze podlega , kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji. Występek ten ma charakter umyślny.

Udzielanie innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej oznacza czynność przekazania jej środka lub substancji. Ugruntowane jest orzecznictwo, w myśl którego o „udzieleniu” środka odurzającego w rozumieniu art. 46 ustawy (obecnie art. 59) można mówić jedynie wówczas, gdy sprawca sprzedaje ów środek osobie będącej konsumentem narkotyku, a więc wówczas gdy środek ten przeznaczony jest na zaspokojenie jej potrzeb jako konsumenta, a nie jako dealera (tak SA w Białymstoku w wyroku z dnia 20 marca 2001 r., II AKA 34/01, OSA 2002, z. 4, poz. 31 oraz SA w Katowicach w wyroku z dnia 27 czerwca 2002 r., II AKA 201/02, KZS 2003, z. 2, poz. 63). Udzielanie może przybrać też postać pozostawienia środków odurzających w ustalonym wcześniej między zbywcą a nabywcą-konsumentem miejscu. Dla odpowiedzialności sprawcy nie jest istotne, czy osoba, której udzielił środka odurzającego lub substancji psychotropowej, faktycznie ich użyła. Udzielenie, o którym stanowi art. 58 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.), musi nastąpić nieodpłatnie, w przypadku odpłatnego udzielenia środka należy rozważyć kwalifikację z art. 59 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.). Przepięstwo z art. 58 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym, natomiast w przypadku nakłaniania - tylko z zamiarem bezpośrednim (za Katarzyna Łucarz i Anna Muszyńska Komentarz do art. 58 i 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) .

Należy wskazać iż znamię działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej może zostać sprawcy przypisane niezależnie od tego czy korzyść majątkową osiągnął sam oskarżony, czy inna osoba, i to także wówczas, gdy oskarżony pośrednicząc pomiędzy nabywcą a sprzedawcą środków odurzających lub substancji psychotropowych osobiście żadnej korzyści nie osiągnął (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie II AKA 170/09 z 14 października 2009 r. KZS 2010/1/79) .

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. , przestęstwo ciągle zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestęstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Słusznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 d.k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestęstwo ciągle (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestęstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (por. A. Wąsek, w: O. Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 188; P. Kardas, w: A. Zoll (red.), Komentarz 1, s.279). Przyjmuje się, że czasem popełnienia przestęstwa ciągle jest okres obejmujący powtarzające się zachowania, z tym że skutki prawne (np. początek biegu przedawnienia) należy liczyć od ostatniego zachowania wchodzącego w jego skład, co rzecz jasna dotyczy działania; w wypadku zaniechania tym punktem czasowym będzie ostatni moment, w którym sprawca mógł wykonać ciężący na nim obowiązek, ale tego nie uczynił. (za Komentarz do art. 12 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Oskarżony K. Ź. wypełnił w wszystkie znamiona czynu opisanego w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku , gdyż w okresie od dnia 01.06.2013 roku do dnia 28.08.2013 roku w L. , woj. (...) , wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił wielokrotnie , jednak nie mniej niż 15 razy R. K. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 1 gram każdorazowo za co otrzymywał od R. K. (1) kwotę 40 złotych za 1 gram . Oskarżony K. Ź. łącznie w tym okresie udzielił R. K. (1) nie mniej niż 15 gram

substancji psychotropowej w postaci amfetaminy . Oskarżony K. Ż. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, gdyż sprzedawał R. K. (1) wcześniej nabytą przez siebie substancję psychotropową w postaci amfetaminy . Tak więc oskarżony K. Ż. nabywał środki odurzające od swojego dostawcy w celu ich dalszej odsprzedaży R. K. (1) by uzyskać z tego tytułu korzyść majątkową . Fakt ten wynika z zeznań świadka R. K. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy zauważyć iż świadek R. K. (1) w swoich zeznaniach opisał w jakich okolicznościach i w jaki sposób nabywał substancję psychotropową w postaci amfetaminy od oskarżonego K. Ż. w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram płacąc za 1 gram kwotę 40 zł (k. 25-26 i k. k. 352-353) . Należy wskazać iż oskarżony K. Ż. znał świadka R. K. (1) i kontaktowali się telefonicznie (k. 29-31 i k. 44-46) , zaś z wyjaśnień oskarżonego K. Ż. wynika iż spotykali się co najmniej raz w tygodniu (k. 67-67v) .

Należy zauważyć iż w sytuacji, w której poszczególne zachowania oskarżonych stanowią odrębne czyny polegające na udzielaniu narkotyków nieodpłatnie lub z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, tak konsumentom jak i osobom handlującym dalej tymi środkami, w tym też tzw. dilerom, którzy jedynie część narkotyków przeznaczają na własne potrzeby, a pozostałą część w różnej formie aktywnie zbywają, właściwe jest przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 58 i art. 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k., o ile spełnione zostaną pozostałe warunki ostatniego przepisu (pro wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15.01.2009 r. II Aka 249/08 , Biul.SAKa 2009/1/10) .

Tym samym wina oskarżonego R. Ż. odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. 1 wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. nie budzi wątpliwości .

Natomiast przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) stanowi , iż karze podlega , kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo.

Znaleziony w toku przeszukania w dniu 29 sierpnia 2013 r. w L. przy ul. (...) u oskarżonego K. Ż. suszu roślinny o wadze 0,08 grama netto został podany badaniu na narkoteście do badania środków odurzających w postaci marihuany – przy użyciu odczynnika KN REAGENT . Po zamknięciu testera i zgnieceniu fiolek z odczynnikami znajdujących się wewnątrz testera substancje z tych fiolek zmieszała się z umieszczonym w testerze suszem roślinnym. Po wymieszaniu tych składników substancji zabarwiła się na kolor czerwony . Zgodnie z oznaczeniem widniejącym na testerze badana substancja stanowi środek odurzający w postaci marihuany (ziele konopi innych niż włókniste) (k. 35-36) . Ziele konopi innych niż włókniste (marihuana) zaliczają się do środków odurzających z grupy I-N i IV-N zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) . Tak więc oskarżony K. Ż. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) opisanego w pkt. II zarzutów.

Należy ponadto zauważyć że kryterium limitującym karalność posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych z całą pewnością nie jest długotrwałość ich dzierżenia (tak wyrok z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie sygn. akt II Aka 28/07) . Podnieść należy również , ze dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w trakcie ich zażywania, nie wypełnia znamienia „posiadania” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jest utrwalona. Ratio legis tego przepisu nie polega bowiem na ściganiu osób zażywających dawkę narkotyku, gdyż samo zażywanie narkotyków nie jest przez obowiązujące w Polsce przepisy prawa penalizowane. W ujęciu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karalny jest natomiast każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, gdy posiadanie to następuje w ilości pozwalającej na choćby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 2009 r. II KK 261/09) . W wyżej wskazanej sytuacji te przesłanki

zostały spełnione . Należy wskazać iż na rozprawie przed Sądem oskarżony K. Ż. przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 281) .

Tym samym wina oskarżonego K. Ż. odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. II zarzutów stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) nie budzą wątpliwości.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego K. Ż. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. Ż. karę, Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego K. Ż. czynów , przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra. Oskarżony K. Ż. udzielał tych środków w celu uzyskania korzyści majątkowej oraz posiadał środki odurzające . Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw związanych z posiadaniem środków odurzających i odpłatnym udzielaniem , co winno się spotkać z właściwą represją karną . Okolicznością obciążającą jest również fakt iż K. Ż. był już karany (k. 397) .

Jako okoliczność łagodząca Sąd uznał niewielką ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy jako udzielił oskarżony K. Ż. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej R. K. (1) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. Ż. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności , za czyn opisany w pkt. 2 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego K. Ż. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu K. Ż. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonego K. Ż. kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy i ilość udzielonych przez niego substancji psychotropowych w postaci amfetaminy . Sąd wymierzona oskarżonemu K. Ż. karę pozbawienia wolności ze względu na wyżej wskazane okoliczności łagodzące warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionych czynów . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony K. Ż. będzie respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Ponadto oskarżony K. Ż. został w okresie próby oddany pod dozór kuratora zgodnie z treścią art. 73 § 1 k.k. . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonego K. Ż. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 61) pod pozycją 5 przez ich zniszczenie.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec skazania za czyn opisany w pkt. 1 wyroku przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego K. Ż. w kwocie 600 (sześćset) złotych.

Orzeczenie tego środka karnego spełnia dodatkowo wobec oskarżonego K. Ż. funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił oskarżonemu K. Ż. dowody rzeczowe wskazane w wykazie dowodów rzeczowych (k. 61) pod pozycją 3 i 4 .

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego K. Ż. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 390 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) w tym opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.